

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 737/2023
19.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Данијел Динчић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Вчиелка“ из Бачког Петровца, чији је пуномоћник Елена Турански, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4498/22 од 29.11.2022. године, у седници одржаној дана 19.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4498/22 од 29.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4498/22 од 29.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1402/2021 од 01.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде трошкова за исхрану у току рада за период од 01.02.2018. године до 31.10.2020. године износ од 78.862,50 динара са припадајућом законском затезном каматом обрачунатом до 31.03.2021. године у износу од 10.585,93 динара и законску затезну камату на износ главнице од 78.862,50 динара од 01.04.2021. године до исплате, на име неисплаћене накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора за период од 01.02.2018. године до 31.10.2020. године износ од 59.887,57 динара са припадајућом законском затезном каматом обрачунатом до 31.03.2021. године у износу од 7.791,81 динар и законску затезну камату на износ главнице од 59.887,57 динара од 01.04.2021. године до исплате. Ставом другим изреке одбијен је евентуални тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име разлике између исплаћене и припадајуће минималне зараде у периоду од 01.02.2018. године до 31.10.2020. године исплати износ од 223.145,77 динара са припадајућом законском затезном каматом обрачунатом до 31.03.2021. године у износу од 29.197,16 динара и законску затезну камату на износ главнице од 223.145,77 динара од 01.04.2021. године до исплате, као и да јој надокнади трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужиља да туженој исплати трошкове парничног поступка у износу од

36.287,00 динара. Ставом четвртим изреке тужила је ослобођена плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4498/22 од 29.11.2022. године одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за уједначавањем судске праксе нити новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Правноснажном пресудом одлучено је о потраживању тужиле на име трошкова за исхрану и регрес за коришћење годишњег одмора са припадајућом каматом и евентуалном тужбеном захтеву за исплату на име разлике између исплаћене и припадајуће минималне зараде са припадајућом каматом. О овом праву тужиле нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права, које је у складу са судском праксом израженом кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 05.07.2022. године према коме запослени којима се плате исплаћују у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плата у којем је садржан додатак на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме

ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 06.04.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 138.750,07 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд оценио да је ревизија тужиље недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић